

til andre Stillinger i Hæren krævede Egenſkaber, hvorpaa man ſkulde tage Sigte, ſaa vilde det være ganſte meningsløst, at en hvilken ſom helſt Befalingsmand kunde holde 25 Aars Jubilæum i ſin Stilling ved Skolen, naar han blot ikke blev forfremmet, medens man derimod ſkulde kræve Afgang ſeneſt efter 10 Aars Forløb, i Tilfælde af Forfremmelse. Det er derfor det naturligte at forklare den ſidſte Beſtemmelse om de 10 Aar paa den Maade, at man ikke for længe vil finde ſig i den Uregelmæſſighed, den Anomali, at en Mand beklæder en Plads efter at være forfremmet til en Grad, ſom ikke længere paſſer til Pladsen, at man alſaa ikke i Længden vil finde ſig i, at en Oberſt efter at være forfremmet til General bliver ved at være Chef for Officersſkolen, at en Kaptein ikke efter at være forfremmet til Oberſtløjtnant bliver ved at være Chef for Eleveſkolen, at en Kaptein, der er Skoleofficer og forfremmes til Oberſtløjtnant, forbliver ſom Skoleofficer og ſaa fremdeles. Hvis denne Betragtning er rigtig, og det tror jeg den er, er det klart nok, at Forfremmelsen fra Oberſtløjtnant til Oberſt er ganſte betydningløs for Stillingen ved Officersſkolen, thi, ſom jeg bemærkede, fyldeſtjør en Oberſt lige ſaa godt Kravene ſom en Oberſtløjtnant; det er tilladt at beſætte denne Plads med en af diſſe to Grader. Jeg tror, at man derfor i ethvert Fald maa kalde det tilladeligt at betegne det ſom yderſt tvivlſomt, om der overhovedet er begaaet noget Lovbrud derved, at en Chef bliver ſiddende paa Officersſkolen ud over de 10 Aar, uanſet at han er bleven forfremmet fra Oberſtløjtnant til Oberſt.

Men ſelv om man maatte være enig med Flertallet, ſelv om man maatte være villig til at gøre denne Indrømmelse, følger ikke deraf, at netop den 19de Oktober i dette Tilfælde ſkulde danne det ſkæbnevangre Stel. Grænsen for Overgangen til Lovbrud. I den oftnævnte Paragraf er jo hjemlet en Ret til at beholde de i den omhandlede Perſoner efter Forfremmelsen indtil Udgangen af det løbende Skoleaar, og det ganſte uanſet, hvor længe vedkommende har været anſat, 10, 15 eller 20 Aar. Denne Ret er aldeles tvivlſom for det Perſonale, der kun nævnes i 1ſte Stykke. Der er ſlet ikke Tvivl om, at en Sergent paa Officersſkolen, ſom

er afgiven til ſaadan Tjenefte, har Lov til at blive ſaa længe, det ſkal være, i ſin Stilling derude, og naar han bliver forfremmet, ſkal han afgaa, men denne Afgang behøver i Henhold til den udtrykkelige Beſtemmelse i 1ſte Stykke forſt at finde Sted ved Udgangen af det løbende Skoleaar. Der er alſaa aldeles ingen Tvivl. Men hvad der er Ret for diſſe Befalingsmænd, ſkulde man ſynes maatte i endnu højere Grad være Ret for de Befalingsmænd, hvis Forbliven man netop ganſte jærlig har viſt ſig at intereſſere ſig for, idet man har givet en Undtagelsesbeſtemmelse i deres Favør. Det er virkelig for urimeligt at antage, at en Sergent, en Løjtnant eller en Kaptein, ſom har været 20 Aar i ſin Stilling, meget gerne maatte forblive til Udgangen af Skoleaaret, naar han bliver forfremmet, men at derimod en Chef for Officersſkolen, der kun havde været et ganſke kort Aaremaal, ſkulde efter at være bleven forfremmet abſolut og med Nødvendighed kommanderes bort netop paa 10-Aarsdagen efter ſin Anſættelse. Og vi kunne gaa videre endnu. For mig ſtaar det ſom aldeles tvivlſomt, at en Chef, der f. Eks. har været 15 Aar paa Officersſkolen og bliver forfremmet, har i Henhold til Paragraffens 1ſte Stykke en ubestridelig Ret til at forblive Skoleaaret ud, men ſaa ſkulde det dog være underligt, om en Chef for Officersſkolen, der havde været det i 9 Aar, ikke ſkulde have Lov til at forblive over 10-Aarsdagen indtil Skoleaarets Slutning, ikke ſkulde have ganſte ſamme Ret ſom den anden Chef for Officersſkolen, der havde været det i langt længere Tid. Det maa indrømmes, at denne Beſtemmelse om Ret til at forblive til Udgangen af Skoleaaret ikke aldeles udtrykkelig er bleven gentaget i 2det Stykke, der ſtaar ganſte viſt kun nævnt Beſtemmelsen om de 10 Aar, men da denne Beſtemmelse i øvrigt handler om jærlige Begunſtigeller for Chefen, kan denne Undladelse ſlet ikke forundre, det vilde efter mine Begreber have været en fuldſtændig overflødig Tilføjeſe. Havde der ligget en anden Tanke til Grund derfor, maatte man i Henhold til den Betragtning, ſom har fremkaldt Beſtemmelsen om, at man kunde lade Befalingsmænd blive til Udgangen af Skoleaaret, have faſtſat, at Udgangen fandt Sted ved Begyndelsen af det Skoleaar, i hvilket de 10 Aar maatte